

Semiotyka i ikonografia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Semiotyka i ikonografia
Kod przedmiotu	WA–SemIkon-W-POD16_pNadGenRAN0U
Wydział	Wydział Artystyczny
Kierunek	Ilustracja i komiks z elementami concept art
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	podyplomowe
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	1
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	-	-	6 (w tym jako e-learning)	0,4 (w tym jako e-learning)	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Zapoznanie z teorią znaku oraz funkcjonowaniem kultury jako systemu semiotycznego. Wykształcenie umiejętności analizy zjawisk kultury popularnej, zwłaszcza w jej warstwie ikonicznej, a także interpretacji zdarzeń kulturowych. Wprowadzenie do problematyki kultury rozumianej jako system znaków, obrazów i symboli. Zapoznanie studentów z kluczowymi zagadnieniami z zakresu ikonografii sztuki europejskiej.

Wymagania wstępne

Ukończone studia licencjackie. Podstawowa wiedza z zakresu historii kultury i cywilizacji.

Zakres tematyczny

Znak i jego rodzaje. Znak językowy i znak ikoniczny. Typologia znaków oraz zasady klasyfikacji. Reprezentowanie a prezentowanie.

Znaki w sztuce. Podstawowe pojęcia semiotyki sztuki. Obraz jako komunikat. Semiotyka filmu. Fotografia jako przekaz semiotyczny.

Kultura jako system znaków (jako tekst). Badanie kultury w aspekcie znakowym.

Semiotyka kultury popularnej. Mit jako system semiologiczny (Roland Barthes).

Człowiek jako *istota symboliczna* (Ernst Cassirer). Rozumienie symbolu w etnologii. Znaczenie oraz funkcje symbolu w kulturze.

Symbol w sztuce – znaczenie, rodzaje i treści symboli, alegorie.

Ikonografia – pojęcie i zakres badań. Sposoby *czytania* dzieł sztuki.

Metody kształcenia

Udział w wykładach.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbolne efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
1. Student posługuje się podstawowymi kategoriami opisu kultury, takimi jak tekst, znak oraz posiada rozeznanie w XX-wiecznych koncepcjach kultury.	• IK-W-01	• aktywność w trakcie zajęć	• Wykład
2. Student posiada wiedzę z zakresu historii sztuki i kultury popularnej.	• IK-W-06	• aktywność w trakcie zajęć	• Wykład
3. Student potrafi wskazać analogie i kontaminacje w sztukach wizualnych i narracyjnych - potrafi interpretować w kategoriach semiotycznych zdarzenie kulturowe, obraz, tekst dawny lub współczesny.	• IK-W-06	• aktywność w trakcie zajęć	• Wykład
4. Student posiada znajomość wybranych kierunków w sztuce posiadających znaczący wpływ na ilustrację i komiks.	• IK-W-07	• aktywność w trakcie zajęć	• Wykład

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
5. Student rozpoznaje podstawowe tematy i typy przedstawień ikonograficznych.	• IK-U-01	• aktywność w trakcie zajęć	• Wykład

Warunki zaliczenia

Przygotowanie do zajęć i aktywność. Znajomość oraz rozumienie podstawowych treści z literatury obowiązkowej i uzupełniającej. Zdobycie niezbędnej wiedzy teoretycznej w zakresie poruszanej problematyki, nabycie umiejętności sprawnego i efektywnego korzystania z zasobów źródłowych, jak też sporządzenie indywidualnej pracy pisemnej w formie eseju (wymogi techniczne tekstu: znormalizowany dokument Microsoft Word o objętości 8-10 stron).

Literatura podstawowa

1. J. Pelc, *Wstęp do semiotyki*, Warszawa 1982.
2. U. M. Żegleń, *Wprowadzenie do semiotyki teoretycznej i semiotyki kultury*, Toruń 2000.
3. *Semiotyka kultury*, red. E. Janus, M. R. Mayenowa, Warszawa 1977.
4. E. Cassirer, *Esej o człowieku*, Warszawa 1998.
5. U. Eco, *Pejzaż semiotyczny*, Warszawa 1972.
6. J. Łotman, *Problem znaczenia w tekście artystycznym*, w: *Teorie literatury XX wieku*, red. A. Burzyńska, M.P. Markowski, Kraków 2006.
7. M. Bense, *Świat przez pryzmat znaku*, Warszawa 1980.
8. J. Simon, *Filozofia znaku*, Warszawa 2004.
9. C. Ripa, *Ikonologia*, Kraków 2013

Literatura uzupełniająca

1. J. Łotman, *Kultura i eksplozja*, Warszawa 1999.
2. B. Uspienski, *Historia i semiotyka*, Gdańsk 1988.
3. M. Eliade, *Obrazy i symbole*, Warszawa 1988.
4. R. Barthes, *Mit i znak. Eseje*, Warszawa 1970.
5. C. G. Jung C., *Archetypy i symbole*, Warszawa 1981.
6. W. Kopaliński, *Słownik symboli*, Warszawa 1999.
7. P. de Rynck, *Jak czytać malarstwo*, Kraków 2005.
8. S. Czekalski, *Intertekstualność i malarstwo. Problem badań nad związkami międzyobrazowymi*, Poznań 2006.
9. E. Panofsky, *Ikonografia i ikonologia*, w: *Studia z historii sztuki*, oprac. J. Białostocki, Warszawa 1971, s. 11-32.
10. J. Białostocki, *Symbole i obrazy*, w: Tegoż, *Symbole i obrazy w świecie sztuki*, Warszawa 1982, s. 12-42.
11. E. Gombrich, *Sztuka i złudzenie*, Warszawa 1981.
12. E. Gombrich, *Dążenia i ograniczenia ikonologii*, w: *Pisma o sztuce i kulturze*, oprac. R. Woodfield, Kraków, s. 457-484.
13. R. Barthes, *Retoryka obrazu*, w: *Ut pictura poesis*, Gdańsk 2006, s. 139-158.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Magdalena Gryśka, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 21-01-2018 09:02)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ